

3

-738 -
CM9572

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ

ΤΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΜΑΛΑΚΗ

(Κεφαλλήνος).

ΙΟΥΛΙΟΣ 1863.

Ν ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗ.

1863

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΓΓΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΡΙΟΥ

ΑΔΕΕΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΡΤΣΟΥ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΚΔΟΣΤΗ

ΕΚΔΟΣΗ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΚΔΟΣΤΗ

ΤΗ ΙΕΡΑ ΕΚΙΑ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΑΔΕΕΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΡΤΣΟΥ

Ο γράφας αφιερωσ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΘΥΡΙΟΥ
ΦΥΛΟΓΗ ΣΠ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΘΥΡΙΟΥ 95.009

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Δύο πρῆλθον ὡς ἔγγιστα μῆνες ἀφότου ἀνεπαύθηεν Κυρίῳ ὁ Ἐθνικός Ποιητής Ἀλέξανδρος Σούτσος, παρὰ τοῦ τῷ Ὑψίστῳ τῷ Πνεύμα ἐντὸς Νοσοκομείου, ἐν τῇ Μεγαλοπόλει τῆς Ἰωνίας, τῇ φιλοξένῳ καὶ Περικαλλεῖ Σμύρνη, ὅπου καὶ ἐτάφη δι' ἐράνου τῶν φιλοξένων καὶ γενναίων αὐτῆς κατοίκων Ἑλλήνων.

Μόλις αἱ ἐφημερίδες τῆς Πρωτεύουσας ἀνήγγειλον τὴν ἐθνικὴν ταύτην συμφορὰν, ρίψασαι συνάμα, κατὰ κληθῆκαν, ὀλίγα νεκρολούλουδα ἐπὶ τοῦ κρύου τάφου τοῦ Ἐνδόξου καὶ Ἀθανάτου Ποιητοῦ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος, καθέδοντος ἤδη τὸν ὕπνον τῆς αἰωνιότητος, ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ἀγίας Φωτεινῆς. Ὁ Κύριος Καρασούτσας προηγήθει τῶν ἄλλων Ποιητῶν τῆς Νέας Ἑλλάδος, ἔφαλε διὰ τῆς κλαυθμηρᾶς αὐτοῦ Λύρας Ἐλεγεῖον εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀοιδοῦ.

Ἦδη δὲ προβαίνει εἰς τὰς ὁδοὺς μελανείμων ἢ ἀσθενῆς καὶ ἄτεχνος Μοῦσά μου ἐκτείνουσα χεῖρα ἐπαίτιδα, ζητοῦσα τὸ ἔλεος τοῦ διαβάτου καὶ τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας, ὅπως ψιλῇ μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ τοσούτου καὶ τηλικαῦτα ὑπὲρ Πατρίδος παθόντος καὶ δι' ἐράνου ταρέντος Ἐθνικοῦ Ποιητοῦ.

Τὸν σκοπὸν μου τοῦτον ἀφιερῶ εἰς τὸν Πρόδρομον τῆς Ἐλευθερίας καὶ τὸν ὀπαδὸν τοῦ ἀοιδήμου Ποιητοῦ, τὴν Νοήμονα καὶ Εὐγενῆ Ἑλληνικὴν Νεολαίαν, ἣτις ὑπέηρξεν ὁ πρωταθλητὴς τοῦ μεγάλου ἔργου τῆς Ὀκτωβριανῆς Ἐπαναστάσεως, καὶ ἣτις εἶναι ἡ χρηστὴ Ἑλπίς τοῦ προσμειδιῶντος μέλλοντος τῆς ὠραίας καὶ φίλης ἡμῶν Πατρίδος, καὶ τῆς ὁποίας τὰ πρῶτεία δικαιοῦται

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Σ Ο Ι Α Τ Ε Ι Ο Σ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΚΑΤΑΡΤΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

νά λάβη ἡ πεφωτισμένη τάξις τῶν Κ.Κ. Φοιτητῶν τοῦ Ἱεροῦ Τεμένους τῶν Μουσῶν, τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Συνέταξα Ἐλεγείον εἰς μνήμην τοῦ ἀποβιώσαντος Ποιτοῦ συγκείμενον ἐξ ἑκατὸν πενήκοντα ὡς ἔγγιστα στίχων δεκαπεντασυλλάβων, ὅπερ προτίθεται νά δημοσιεύσω, καὶ τοῦ ὁποίου τὴν τιμὴν ὤρισα εἰς λεπτὰ τριᾶκοντα, ἐξ ὧν τὰ δέκα θά χρησιμεύσωσι διὰ τυπογραφικὰς δαπάνας, ἀποστολὰς καὶ ταχυδρομικὰ, τὰ δὲ ἄλλα θά χρησιμεύσωσι πρὸς λατόμησιν ἐπιτυμβίου Πεντελείου λίθου, ὅπως οὗτος τεθῆ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ποιητοῦ καθ' ἡν ἡμέραν μέλλει γενέσθαι ἡ τῶν λειψάνων του ἀνακομιδὴ καὶ μεταφορὰ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Νεκροταφεῖον.

Δὲν κρούω τὰς θύρας τῶν μεγάλων καὶ τῶν πλουσίων, ἀλλ' ἀποτείνομαι εἰς τὸ Φιλόπατρι Κοινόν, τὸ ὁποῖον ἀείποτε δὲν ἐκώφευσεν εἰς τοιαύτας ἀγαθοεργεῖς πράξεις. Ἀναθέτων ὅθεν τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Κ.Κ. φοιτητῶν, τὴν Νεολαίαν καὶ τὸ ἔθνος, τὸ ὁποῖον δύναται ἐν τῇ ἰσχύει αὐτοῦ νά πραγματοποιήσῃ τὰ μεγάλα, παρακαλῶ τοὺς πρώτους νά ἐκλέξωσιν ἰδίαν ἐκ τῶν σπλάγγων των ἐπιτροπὴν, ὅπως δι' αὐτῆς καταναλωθῶσι τὰ παρ' ἐμοῦ δοθησόμενα αὐτῇ ἀντίτυπα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ προεκτεθέντος ἱεροῦ σκοποῦ καὶ πρὸς δεῖγμα τῆς πρὸς τὸν Ποιητὴν ἐθνικῆς ἐδ-γνωμοσύνης.

Θέλουσιν ἄρ' ἔτι ὀλιγορῆσαι πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν λεχθέντων οἱ κληρονόμοι τοῦ Ἐλικῶνος καὶ Παρνασσοῦ, οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος Ποιηταί, οἱ Καρύδαι, οἱ Παράσχοι, οἱ Τανταλίδαι, οἱ Λυμπεῖοι καὶ τόσοι ἄλλοι νά μὴ τονίσωσι τὰς κλυθμηρὰς αὐτῶν λύρας, ὅπως ἐνισχύσωσι τὰς γοεράς καὶ βραχνὰς φωνὰς τῆς ἀτέχνου Μούσης μου; Δὲν πιστεύω. Πιστεύω μάλιστα ὅτι προθύμως θέλουσι συντελέσει πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ,

καθότι ἡ στιγμή αὕτη εἶναι κατάλληλος νά ἐπιτύχη τὸ τοιοῦτον, ἐνῶ τὸ ἔθνος διατελεῖ ἐν ἐπαναστάσει, ἧς τὰ ἔχνη ἐνεχάραξεν ὁ ἀοίδημος Ποιητής.

Θέλω λάβει ἄρ' ἔτι γὰρ τὴν συνδρομὴν τῶν Κ.Κ. Δημοσιογράφων; Οὐδὲ περὶ τούτων ἀμφιβάλλω ὅτι ἅπαντες μηδενὸς ἐξαιρουμένου θέλουσιν ἀνωψώσει φωνὴν συγκινήσεως καὶ προτροπῆς καταχωροῦντες συνάμα τὴν παρῶσαν Ἀγγελίαν μου εἰς τὰς στήλας τῶν Πατριωτικῶν αὐτῶν Ἐφημερίδων.

Θέλουσιν ἄρ' ἔτι γὰρ μείνει ὀπίσω οἱ Κ.Κ. Βιβλιοπῶλαι ὅπως καὶ οὗτοι συντελέσωσι πρὸς τὸν σκοπόν; Ἡσῶς δὲν ἀμφιβάλλω, πιστεύω μάλιστα ὅτι ἀφιλοκερδῶς καὶ μετὰ προθυμίας θέλουσι πράξει τοῦτο κατ' ἐξοχὴν ὁ ἀκραιφνὴς ἐπαναστάτης κ. Ν. Β. Νάκης, ὅστις ἔχει καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν ἀνταποκρίσεις.

Μόλις ὁ Κ. Δημήτριος Καρακατσάνης ἐκδότης τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἤκουσε τὴν πρόθεσίν μου ταύτην φιλοφρόνως παρεδέχθη ἀμισθὶ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Ἐλεγείου, καὶ πρῶτος ἤδη ἀποδίδει φόρον σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἀοίδημον Ποιητὴν. Ἐχων ὅθεν τοιαύτας πεποιθήσεις περὶ πάντων προβαίνω θαρράλεις εἰς τὸ ἔργον μιμούμενος τὸν γόνον τῆς μυροδόλου καὶ περικαλλοῦς Ζακύνθου Ταφοφάλτην Οὐγγον Φώσκολον, συναισθανόμενος ὅτι ὁ ὀλιγορῶν οὐ στεφανοῦται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἀυγούστου 1863.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γ. ΜΑΛΑΚΗΣ.

(Κεφαλὴν).

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

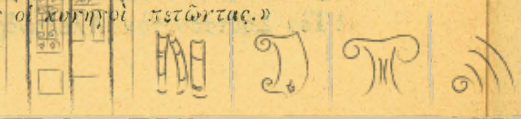
ΕΛΕΓΕΙΟΝ.

Κόρη σεμνή τὸν Παρνασσὸ' μὲ κλάφαις κατεβαίνει,
Μὲ τὰ μαλλιά 'της ξέπλεγα καὶ μαυροφορεμένη.
Τὴν συνοδεύουν μὲ ψαλμοὺς χρυσοφότερ' ἄγγελουόδια,
Καὶ θρηνοψύλλουνε μαζί' νεκρώσιμα τραγούδια.
Βασταίνει νεκρολούουδα εἰς τ' ἀπαλά 'της χέρια,
Καὶ τρέχει ναύρη σάβανα, λιβάνια, λιανοκέρια.
Εἰς τὴν μασχάλη 'της κρατεῖ κιθάρα' συντριμμένη',
Μὲ κυπαρίσσι καὶ ἰτιά' τὴν ἔχει καλυμμένη'.
Ἐστὴν πλάτῃ φέρει κρεμαστὴ φαρέτρα', βέλη, τόξα
Σπασμένα, κ' εἶναι Ποιητοῦ τὰ ὄπλα 'του κ' ἡ δόξα.
Ἐὰν ψωμοζῆτις περ' πατεῖ, κ' ἀράδα θύραις κρούει,
Δὲν ἀποκρίνεται κανεῖς! Κανεῖς δὲν τὴν ἀκούει!
Ἐβρέθηκε νὰ περ' πατῆ, κουμπάει 'σὲ μὴν ἄκρη',
Καὶ τρέχουνε τὰ 'μμάτιξ' 'της κομπὶ κομπὶ τὸ δάκρυ.
Καθίζει μὲ τὰ βλέφαρα 'στὰ δάκρυα πιμένα,
Κ' εἶναι τὰ χεῖλη 'της ἀχνά, στεγνά καὶ μαραμένα.
Ἐκεῖ τὸ ἔλεος ζητεῖ τοῦ κάθε διαβάτη'
Γιὰ ν' ἀγοράσῃ σάββανα, καὶ νεκρικὸ' κρεββάτι.
Περίεργος, τὰ σύμβολα ὅπ' ἔφερ' ἐκυττοῦσα
Κ' ἔλεγα! Μῆπως κρύβεται 'ς τὰ μαῦρα ρούχα Μοῦσα;
—«Ναί»— ἤκουσα μὲ στεναγμοὺς, καὶ συγκομένα λόγια,
Κι' ἀρχίζ' ἡ Κόρη μὲ καῦμοὺς τοῦ Ἰάφου μοιρολόγια.
—« Ἀπέθανεν ὁ Ποιητὴς τοῦ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥ!
Ὠϊμέ! Ἐὰν ξένοι τὸν κυττοῦν μὲ κρύο' βλέμμα ξενου!
' Δὲν εἶναι ὁ Ἐποποιὸς αὐτὸς τῆς Τουρκομάχου,
' Ὁπῶπεσε 'σὰν ἀστραπὴ κατὰ τοῦ Βιτελσβάχου;
Διαβάταις 'ποῦ διαβαίνετε καὶ τὸν νεκρὸν κυττάτε,
' Τὸν ἰσῆται τὸν Ἀλέξανδρον κανεῖς σας δὲν 'θυμᾶται;

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Πέθαν' ἐδῶ ἄς τὴν ξενητείᾳ κ' ἦλθα νὰ τόνε θάψω,
 Κ' εἰς τὴν συνέθγαλσι κερὶ δὲν ἔχω νὰ τ' ἀνάψω.
 Δὲν ἔχω δίσκον ἢ φτωγῆ, κ' ἀπλώνω τὴν παλάμη,
 Κι' ὅ,τι φωτίζει ὁ Θεὸς καθ' ἕνας σὰς ἄς κάμη.
 Τρεῖς πῆχες γῆς δὲν τάφησεν ἡ ἀστατή 'του τύχη,
 Καὶ τῶμειναν κληρονομιά οἱ ἐθνικοὶ του στίχοι.
 Δόσ' τε νὰ τ' ἀγοράσωμε τρεῖς πῆχες γῆς γιὰ μνήμη,
 Φτωχὸς νὰ μείνη ἄταφος εἶναι μεγάλο κρῖμα.
 Γιὰ κείνον 'ποῦ ἔστους δυνάτους δὲν ἔκλινε τὸ γόνυ,
 Κι' ὁποῦσαν σκύδαλα γι' αὐτὸν καὶ τύραννοι καὶ θρόνοι.
 Γι' αὐτὸν ὁποῦ ἔστων Ὁθωνα ἔβαλε πρῶτος χεῖρα,
 Ἠώσύντριψε κ' ἐξέσχισε καὶ στέμμα καὶ πορφύρα.
 Ὅ,τ' ἠμπορεῖ καθ' ἕνας σὰς ἔστο χέρι μου ἄς βάλῃ,
 Φτωγῆ θὰ γείν' ἢ τελετὴ ἕνα; παππᾶς θὰ ψάλῃ.
 Δεσπότη' δὲν ἐπιθυμῶ οὔτε πολλοὺς παππάδες,
 Οὔτε μαγνήδιχ τοῦ συρμοῦ, οὔτε γονδρὲς λαμπάδες.
 Δὲν θέλω πλούσιμ φέρετρα ποῦ θέλ' ἡ ματαιότης,
 Ξηρὸ τὸ ξυλοκρέββατο, ὁποῦ ζῆτ' ἡ ἀπλότης.
 Ὡ! Δόσ' τε γιὰ τὴ φτωχικὴ κ' ἀπλῆ κεροδοσιχ' του,
 Καὶ γιὰ τοῦ τάφου τὴ ἄστερνή' σαδανοφορεσιχ' του.
 Ἔ τί ὠρελεῖ τὸν ἄνθρωπον ἐάν ὑπερπλουτήσῃ,
 Καὶ ἂν τὰ ἴχνη τοῦ καλοῦ ἔστων Κόσμον δὲν ἀφήσῃ;
 Δόσ' τε γιὰ τὸν Ἀγωνιστὴν καὶ γιὰ τὸν Πατριώτην,
 Δόσ' τε γιὰ τὸν ἀτρόμητον τοῦ λόγου Στρατιώτην.
 Γιὰ κείνον ὅπ' ἐθέρομαινε τὸν νοῦν τῆς Νεολαίας,
 Μ' ἐλεύθερα φρονήματα καὶ μ' ὑψηλὰς ἰδέας.
 Δόσ' τε γιὰ τὸν ἀθάνατον Πατέρα τῆς Σατύρας,
 Ὅποῦχε τὰ δοξάρια 'του ἔστων φυλακῶν τὰς θύρας.
 Ἠοῦ ταῖς χορδαῖς τῆς λύρας 'του παντᾶχε τεντωμέναις,
 Κι' ὁ Τύραννος ταῖς ἤκουε μὲ τούχαις ὀρθωμέναις.
 «— Δόσ' τε γι' αὐτὸν πώπληγους πολίτους κακούργους ἰώτας,
 » Σὰν κήρακας ὁποῦ κτεποῦν οἱ κληρονομοὶ πετῶντας.»

Ἐσπασε τὸ δοξάρι 'του, κλαγγαῖς δὲν ἀπεστέλλει,
 Ἐσπασε κ' ἡ φαρέτρα 'του, κ' ἐσκόρπισαν τὰ βέλη.
 Ἐσπασ' ἡ πατριωτικὴ κ' ἁρμονικὴ 'του λύρα,
 Ἄμα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τ' ἀπέκοψεν ἡ μοῖρα.
 Ἀπέθανεν ἀλλ' ὅμως ζῆ, καὶ ζῆ εἰς τὸν αἰῶνα,
 Γιατ' ἔψαλλε τὸν ἱερόν τοῦ Ἑλληνοσ Ἀγῶνα.
 Δόσ' τε γι' αὐτὸν π' ἀπέθανε ἄν ἔρημος καὶ ξένος,
 Π' ὠδήγει μὲ τὴ λύρα 'του ἔστων δόξα 'του τὸ Γένος.
 Ἠοῦ ἄν λιοντάρ' ἐξύπνησε, ἔστων λύρας 'του τὸν τόνου,
 Ἀπὸ τὸν ὕπνον τοῦ Βαροῦχ, ὕπνον τριάντα χρόνων.
 Ἐκαὶ τῶρα; οὔτε μάτια δυὸ δὲν ἔχει νὰ τὸν κλάψουν,
 Οὔτε δυὸ χέρια σπλαγγχνικά τὸν τάφο 'του νὰ σκάψουν.
 Γιὰ νεκροθάφταις δόσετε ἀπὸ τὴ στερησί' σας
 Γιὰ κείνον ὁποῦ ἔψαλλε τὴν ἀναγέννησί' σας.
 Γιὰ κείνον π' ἀφιέρωσε τὸν βίον ἔστων Ἑλλάδα,
 Κι' ὅπ' ἔλυωσε φωτίζοντας ἄν κέρινη λαμπάδα.
 Δόσ' τε γι' αὐτὸν ὁποῦ λεπτόν δὲν πῆρε τοῦ Ταμείου,
 Κι' ἀπέθανε ἔς ἕνα κελλί' ἐνὸς Νοσοκομείου.
 Ὡ! Βάλτε ἔστων παλάμη' μου τὸν ὀβολὸν τῆς χήρας,
 Γιὰ κείνον π' ἀθανάτισε τοῦ ἔθνους τοὺς φωστῆρας.
 Ἠοῦ ἔς ἄρπαγαῖς κ' εἰς αἱματὰ δὲν ἔδαψε τὰ χέρια,
 Κ' ἦταν οἱ λόγοι του φωτιὰ καὶ δίστομα μαγαίριχ.
 Ἐλάτε πρῶτ' οἱ Φοιτηταὶ δόσ' τε τὸν ὀβολὸν σας,
 Καὶ σεις οἱ Νέοι Ποιηταὶ γιὰ τὸν διδάσκαλόν σας.
 Δὲν σὰς ζητῶ ν' ἀνεγερθῆ περίφανο' μνημείον,
 Μιχ' πλάκ' ἀπλῆ νὰ τοῦ βαλθῆ εἰς τὸ Νεκροταφεῖον.
 Καὶ νὰ χαρῆξωμ' εἰς αὐτὴν μὲ στίχους τῶνομά του,
 Νὰ μὴ περν' ἀδιάφορο τὸ μάτι τοῦ διαβάτου.
 Ἐστὸ κράτος τῆς ἰσότητος ὅταν θνητὸς ἐμβαίνει,
 Νὰ βλέπῃ τάφον Ποιητοῦ, κ' ἐκεῖ νὰ σταματαίνη.
 Δὲν πρόπει νᾶν' ὁ Ποιητὴς θαμμένος μὲ τὸν κλέφτη
 Κρατᾶ κεντὰ μὲ τὸν φονιχὸν τὸν ἄρπαγα καὶ ψεύτη.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Μὴ πέτρ' ἀπλῆ τὸν Ποιητὴ' πρέπει νὰ διακρίνη,
 Τὰ κόκκαλα τῆ'στάκτη' του κανεὶς νὰ μὴ μολύνη.
 Ἡ Σμύρνη, ἡ φιλόξενη τὸν Ποιητὴ' θὰ θάψῃ,
 Κερία, καὶ μωσχολίδανα ἔς τὸ μνήμά' του θὰ κάψῃ.
 Καὶ ἡ Μητέρα' του Ἑλλάς : Πῶς δὲν ἐπιταχύνει,
 Τοῦλάχιστον μνημόσυνο' τοῦ Ποιητοῦ νὰ γείνη ;
 Παρθέναις ! Δόσ'τε μου καὶ σεῖς λεπτὸν ἢ πενταρίτσα',
 Χίλια κζλὰ νὰ λάβετε κί' ὀλόχρυση Μοιρίτσα'.
 Παρθέναις μου, σὰς εὐχομαι καθὼς ἐπιθυμᾶτε,
 Ἐνὰ' πάρετε γὰρ τέρια σας τοὺς Νηοὺς ὅπ' ἀγαπᾶτε.
 Τὴν ἐλεημοσύνη' του ὅποιος ἔς ἐμένα δώσει,
 Στὸν ἄλλον κόσμ' ὁ Ὑψιστος νὰ τοῦ τὴν ἀποδώσῃ.
 Νὰ ζήσουν τὰ παιδάκι' του, χίλια καλὰ νὰ λάβῃ,
 Πέτρα νὰ μὴ βρεθῇ ποτὲ ἔς τοὺς δρόμους νὰ σκοντάβῃ.
 Δάκρυ θολὸ' τὸ μάτι του τῆς λύπης νὰ μὴ στάξῃ,
 Κακῶνειρο' τὸν ὕπνο' του ποτὲ νὰ μὴν ταραξῇ.
 Χίλια καλὰ ὁ Ὑψιστος νὰ δώσῃ ἔς τὰ παιδιὰ' του,
 Ἐν τὸ θάνατό' του νὰ τὰ δῇ γιὰ νὰ χαρ' ἡ καρδιὰ' του.
 Ν' ἀξιωθοῦν νὰ λάβουν τὴν Πατρικὴν εὐχή' του,
 Ὅταν ὁ καλὸς Ἄγγελος θὰ λάβῃ τὴ ψυχὴ' του.
 Μὲ τὸ λεπτό' τοῦ καθ' ἑνὸς μνημεῖον θεὸ νὰ γείνη
 Νὰ φαίνεται ἡ ἐθνικὴ ἔς αὐτὸ εὐγνωμοσύνη.
 Ν' ἀναγινώσκῃ τὸ ἐξῆς ἐκεῖ ἐπίγραμμα' μου
 Ὅ διαβάτης ἔς τὰ ἐπτὰ μικρὰ πεντάστιχά μου ».
 — Αὐτὰ μὲ θρήνους ἔλεγεν ἡ Κόρη ἔς τοὺς διαβάταις,
 Κ' ἔδλεπα ταῖς πηλάμαις τῆς μονόλεπτα γεμάταις.
 Ὅλ' οἱ φτωχοὶ τὴν ἐλεοῦν κί' ἄλλοι πολλοὶ διαβάταις,
 Γελοῦν μ' αὐτὴν Ὀθωνισταὶ καὶ ἀντεπαναστάταις.
 Ἐφευγε κί' ὁ ἀντίλαλος τοῦ θρήνου τῆς ἀντήχει,
 — » Τοιαύτ' ὑπῆρξε πάντοτε τῶν Ποιητῶν ἡ τύχη ».
 — Ἐγὼ αὐτὴ μου στιχοῦργός ἦγα ἔσασθε τὴ' λαλιὰ' τῆς,
 Κ' ἔγραψα τὸ ἐπτάστροφον ἐξῆς ἐπίγραμμα' τῆς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Διαβάτα ! βλέπε ποῦ πατεῖς
 Ἐνῶ προσηλωμένος
 Τῶν κρύων τάφων θεατῆς·
 Κλαῦσον ἂν ἦσαι Ποιητῆς
 Ὅμογενῆς ἢ ξένος.

Ὡδε καθεύδει Ἀοιδὸς
 Τὸν ὕπνον τῶν αἰώνων·
 Κατέστη ἄψυχος σποδὸς
 Ὁ ψάλτης ἅμα κ' ὕμνωδὸς
 Τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων.

Ἀπέπτῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
 Εἰς κράτος ἄλλου Κόσμου
 Τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Νοητοῦ,
 Κί' ἄμορφον τέφραν Ποιητοῦ
 Ἐγκλείου τὰ ἐντός μου.

Διαβάτα ! Κύψε πρὸ ποδῶν
 Τίς κεῖται νὰ γνωρίσης,
 Τίνα καλύπτω Ἀοιδόν,
 Θνητέ ! Τὴν ἄψυχον σποδὸν
 Τοῦ Σούτσου μὴ πατήσης !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Θνητέ ! Ἄν ἦσαι Ποιητής
Ἐπὶ τοῦ τάφου κύψε,
Πιστός του γίνε μιμητής,
Λάβ' ἐκ τῆς τέφρας του αὐτῆς
Κ' εἰς τοὺς τυράννους ρίψε !

Μύδρους καὶ λάβας μὲ τὸ πῦρ
Ὁ τάφος του ἄς χύνη,
Ἄς συνταράσσει' ὁ ἄηρ,
Κ' Ἐλευθερίας ὁ κρατῆρ
Ὁ τάφος του ἄς γίνη.

Ὡσεὶ πυρίτις φλογερά
Ἡ κόνις του ἄς καίη
Τὰ ὄντ' αὐτὰ τὰ βδελυρά,
Πυρὸς ἄς γίνωσι βορὰ
Οἱ Τύρανν' οἱ πυγμαῖοι !

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Προθυμοποιούμενος ὁ ὑποφαινόμενος νὰ συντελέσω διὰ τῆς συμπράξεώς μου, ὅπως καταναλωθῇ τὸ ὑπὸ τοῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Γ.Μαλάκη ἀνὰ χεῖρας Ἐλεγεῖον πρὸς ἀνέγερσιν Μνημείου τοῦ Ἐθνικοῦ Ποιητοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου, παρακαλῶ τοὺς ὅσοι ἐν ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ ἀναλάβωσι τὴν φροντίδα τῆς καταναλώσεως, ν' ἀνοίξωσι καταλόγους ἵνα ἐγγράφονται οἱ ἀγοράζοντες, καὶ συνάμα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιτύπων ὧν ἕκαστος ἀγοράζει, καθότι τοῦτο ἀναγκαιεῖ διὰ τὴν μέλλουσαν ἐθνικὴν ἡμῶν Ἱστορίαν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΝΑΚΗΣ.

Πωλεῖται ἀντὶ λεπτῶν 30, πρὸς ἀνέγερσιν Μνημείου τοῦ Ἐθνικοῦ Ποιητοῦ Ἀλεξάνδρου Σούτσου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ